
Tore Midtvedt

MINNEORD

JØRGEN VALEUR

ELISABETH (LISSA) NORIN

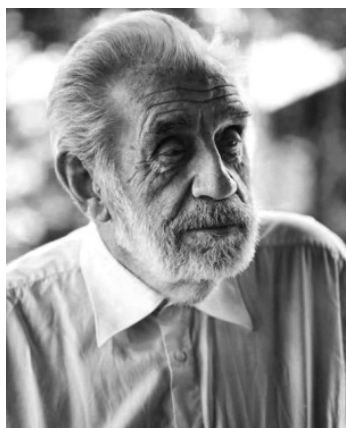
PETER BENNO

MERETE ÅSE EGGESBØ

HENRIK RASMUSSEN

MARIUS TRØSEID

JOHANNES ESPOLIN ROKSUND HOV

Tore Midtvedt døde 2. desember 2025, 91 år gammel. Det er vanskelig å fatte at tarmfloraforskningens *grand old man* gjennom tre mannsaldre nå er borte.

Tore studerte medisin i Oslo og Bergen. Han spesialiserte seg i medisinsk mikrobiologi og tok doktorgraden ved Karolinska Institutet i 1968. Han hadde ulike stillinger ved Rikshospitalet og Universitetet i Oslo frem til han ble

professor i medisinsk mikrobiell økologi ved Karolinska Institutet i 1983. Han ble professor emeritus i 1999 og fortsatte å forske resten av livet.

Listen over meritter og utmerkelser er imponerende og inkluderer veiledning av over 50 doktorander, bedømmelse av doktorgrader og professorater i minst seks ulike land samt utallige artikler og foredrag. Han var sjefredaktør for *Microbial Ecology in Health and Disease* i en årrekke, ble æresdoktor ved Veterinærhøgskolen i 2010 og ridder av 1. klasse av St. Olavs Orden i 2018. Han var medlem av Agder Vitenskapsakademi og tilknyttet Old Herborn University Foundation. Tore har satt dype spor etter seg, langt utover det konvensjonelle mikrobiologiske fagfeltet og Norges grenser.

Tore var en markant og karismatisk vitenskapsmann som turte å tenke helt nytt. Han forstod tidlig at tarmfloraen har langt flere og viktigere oppgaver enn å påvirke avføringens utseende. Ved å sammenligne forsøksdyr med og uten bakterier etablerte han metoder for å vurdere tarmfloraens funksjoner. I et elegant arbeid publisert i *Science* i 1996, viste han og medarbeidere hvordan tarmbakterien *Bacteroides thetaiotaomicron* kan «snakke» med verten. Han var sentral i utvikling og utprøving av tarmflorabehandling, og var involvert i The Microbiota Vault – et globalt mikrobielt sikkerhetslager, tilsvarende frøbanken på Svalbard. Tore hadde en sjelden evne til å se medisinen – og verden for øvrig – fra mikrobenes ståsted. Han omfavnet mangfoldighet, likte fart og spenning og hadde en velutviklet, varm sans for humor.

Hva om veien til evig liv går via tarmfloraen? I romanen *After Many a Summer* (1939) av Aldous Huxley (1894–1963) møter vi 5. jarl av Gonister, som har blitt over 200 år gammel ved å spise tarmflora fra karpefisker, men endt opp som et udyr. Tore visste selvfølgelig dette: Det er en tid for alt som skjer under himmelen.

Vi er takknemlige for alt vi fikk oppleve og lære av Tore, og sender våre varmeste tanker til hans kone Kari, sønnene Karsten, Per og Øyvind og alle andre i den store familien.

Publisert: 15. desember 2025. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.25.0774

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 23. juni 2026.